

1882-05-20

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Ferdinand Meldahl

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Rigsarkivet

Keywords:
Frederiksborg Slot, Patronage

SUMMARY

About Otto Bache's famous painting showing the conspirators after the murder of King Erik Klipping at Finderup and the public reactions to this painting. F. Meldahl adds a story about the reaction of the Russian emperor.

TRANSSKRIFTION

Carlsberg 20 Mai 1882.

Hr Etatsraad Meldahl.

Det gjør mig meget ondt, dersom jeg, som Deres Brev synes at vise, har misforstaaet de Udtalelser som faldt i Museumsbestyrelsen, da der var Tale om at bestille Bache's Billede af Kongen vandrende paa Heden ved Finnerup. Jeg opfattede dengang Meningen med denne Bestilling saaledes at Bache's Billede kun vilde faae den rette historiske Betydning som et Supplement til et Billede af selve den tragiske Begivenhed, Kongens Mord, hvilket man maatte søge at faae en Fremstilling af saasnt man fandt en Kunstner, der var denne Opgave voxen, og jeg blev derfor meget glad, da vor bedste Historiemaler Bloch Leilighedsviis sagde mig, at han havde Lyst til at behandle dette Æmne. Denne Erklæring skyndte jeg mig derfor at slaae fast ved at sige ham

at Bestyrelsen længtes efter at faae dette Hovedbillede af Begivenheden og at jeg derfor trøstig kunde give ham Bestillingen, "foreløbig i mit eget Navn". Da jeg senere bragte Bestyrelsen denne, som jeg troede, glædelige Efterretning, erindrer jeg vel at De vel yttrede noget Betænkeligheder af Hensyn til Nutidens uhyggelige Begivenheder, men jeg fik ingen Anledning til at troe at vore Kolleger delte deres Betænkeligheder og jeg gik fra Mødet med den Overbeviisning, at Bestillingen var godkjendt af Bestyrelsen, hvilket jeg derefter meddelte Bloch. Der kan saaledes ikke blive Tale om at tilbagekalde denne Bestilling, men dersom Bestyrelsen nu skulde dele Deres Frygt i den Henseende, skal den aldeles ikke være bunden, da jeg i saa Fald gjerne vil modtage Billedet til mig selv. Men tror man ikke at det gaaer an i et historisk Museum at fremstille det morderiske Overfald paa Erik Klipping,

som dog hører til de mest bekendte og hyppigt - selv paa Scenen - skildrede Begivenheder i Danmarks Historie, saa skønner jeg ikke rettere end at det maa være ligesaa utilraadeligt i Museet at fremstille "Kongemorderne", der drage bort fra den brændende Finnerup Lade og vil man altsaa være fri derfor, vil jeg gjerne afkjøbe Museet Bache's Billede, der naturligt hører sammen med Hovedbilledet. Begge Billeder ville da maaskee, naar Nutidens syrlige Stemninger ere fordunstede, kunne finde deres Plads dér, hvor de naturligt høre hjemme i Forbindelse med de andre, lignende tragiske Minder om Kongemagtens Kampe med Adel, Geistlighed, Prætendenter og Folkeoprør, med Knud den Helliges, Knud Lavards, Knud Magnussens, Erik Plougpenning's o. desl's Skjæbne.

Kunne slige Begivenheder af visse Hensyn ikke nu fremstilles i det danske historiske Museum, bør Leiligheden dog ikke lades ubenyttet til at skildre dem, medens man har kunstneriske Kræfter til at udføre slige Arbejder, hvilket da maa skee ved privat Invitation og det maa da være overladt til senere Tidens roligere og sundere Stemning at give Folket Leilighed til at læse de midlertidigt lukkede Blade af Danmarks Historie i Billeder.

Deres hengivne og forbundne
J. C. Jacobsen

[Meldahls påtegning]

Da der i Jacobsens emneliste var en hel Række Kongemord gjorde man Nar ad dem. At Kjøbet af Baches Billede netop da vakte Anstød fik jeg ofte at føle. En Dag gik jeg med den afdøde Keiser af Rusland - og da vi stod foran Baches Billede .. det i ham (det var jo kort efter hans Faders Mord) "Jo det er et tidssvarende Maleri" sagde han forsigtig og saa paa mig. "Majestæt sagde jeg .. Den Mand som der kaldes Marsk Stig - og som myrdede Kongen medens han for Kongen gjorde sin Pligt som Hærens mod Kongens Fjender - faaet sin Kone forført af Kongen _ " Ah c'est une autre chose", svarede Kaiseren mig - med ... sindighed.F Meldahl.

Carlsberg 20 Mai 1882.

Jr. plebs naad Mettahr.

Jeg gjæs mig meget aukt, desfar
mig, som det er som siges og mest, som
misforstået de bestemt som faldt i
Mistænksomhed og altså, da det er at
ans at bestille Barchi Cillet af Lungs
reventen som faldt med Lungs. Jeg
afsluttede dengang Mærkning med Lungs
Cillet, faldt at Barchi Cillet
Lungs med som den vilde Lungs
samt af Barchi Cillet, det at Cillet af
samt den drage den Begyndelse, Lungs
Mærkning, faldt med Lungs samt
en Lungs, som med Lungs
og jeg blev derfor meget glad, da den
bedste faldt med Lungs samt
samt mig, at som Lungs, det at bestille
dette Lungs. Den Lungs samt jeg
mig derfor at faldt med at faldt Lungs

at Castjællens Laugled efter et faaen
dette faastbilledt af Ceyns ansæder og at
jeg skafes hænges Lunde givne som Castjælling,
"faastbilledt i mit eget Navn". Da jeg
saaen hænges Castjællens dæm, saa jeg
saaet, glædeligst Omsættelse, som det er
mit at de givne uagte Castjællingenes
af julegjen til Skildens ispygget Ceyn
ansæder, men jeg fik iigens Omsættelse
at at den at naar Læggens dette dæm
Castjællingenes og jeg gik fra Skildens med
den Omsættelse at Castjællingens naar
galdgælden af Castjællens, hvilket jeg drøftes
med alle Blandt.

Det kan saaledes ske Alene Tale om
at Læggens dæm dæm Castjælling, men
dæm Castjællens om Skildens dette dæm
Læggens i den faastbilledt, det den aldelat
den naar hænges, da jeg i faa dæm
gjæmme mit uagte billedt at mig selv.

Men saas man det at det gælder om
i et faastbilledt Omsættelse og faastbilledt det
uagte Omsættelse som Gode Gættelse.

Den dag Jæns led de mest bekjendte og
kjæreste — selv paa Jæns — Høiester
Cognatens i Danmark Jæns, som
Hærens sig det æstetisk end at det var
nær ligesom indledende i Høiester at
samsteds "Længselens", der trods her
for den høiester Høiester Leds og
mit var alligevel mere for det, mit sig
gjæmsk af Høiester Høiester Bøiester
der nationalt Jæns sammen med Jæns
høiester. Cøiester Høiester netts da
maaske sammen, naar Høiester Høiester
Høiester og Høiester, Jæns færd
der Høiester Høiester der nationalt Jæns
Høiester i Høiester med de andre,
ligesom Høiester Høiester den Høiester
magtens Høiester med Høiester, Høiester,
Høiester og Høiester, med Høiester
den Høiester, Høiester, Høiester
Magnusens, Høiester Høiester,
o. s. v. Høiester.

Længe blev jeg i Angerhusene af næsten
femten Aar men forsvunden i det danske
sprog og i den Tid, som blev i Angerhusene
dag blev liden i Angerhusene til at blive
den, men den var for Længe i Angerhusene
til at være den, som blev i Angerhusene
da man blev ved med i Angerhusene
og det var da man var i Angerhusene
Længe og i Angerhusene
at give Længe i Angerhusene
at være den, som blev i Angerhusene
at være den, som blev i Angerhusene
Længe i Angerhusene.

Længe i Angerhusene

J. C. Jacobsen

Da der i Angerhusene Længe i Angerhusene
af Angerhusene og i Angerhusene
På den Tid, som blev i Angerhusene
da man blev ved med i Angerhusene
og det var da man var i Angerhusene
Længe og i Angerhusene
at give Længe i Angerhusene
at være den, som blev i Angerhusene
at være den, som blev i Angerhusene
Længe i Angerhusene.